

පස් පියුම්

සුදු නෙළුම්, රත් නෙළුම්, හිල් මානෙල්, හෙල මානෙල්, ඔහු යන මේවා පස් පියුම් වලට අයත් වේ. මේ හර රස කඩරල, දිය බරබරල, දිය බරබරල, දිය කලාදුර, කෙටිය, කී කිරිදිය වැනි ප්ලේ ආකෘතියක් එවිනෙදා පීචනයේදී අපේ අත්දැකීම් සමඟ එකට පවතී.

නෙළුම් වලට පද්ම, පියුම්, තඹුරු, තාමරය, රත්සර මෙල්මැදි, සියපත්, සරසී, කළුල් වැනි නම් ද මහනෙල් වලට උපුල්, උත්පල, ඉදුර, ඉත්තිය වැනි නම් ද යෙදේ. විලක් සම්පූර්ණ වන්නේ එම දියෙහි පියුම් හා භාසයන් ඇති විටය.

බොද්ධ සංස්කෘතියේදී පද්මය ආධ්‍යාත්මික පාර්ශ්විකවය මෙන්ම නිවන්ද සංකේතවත් කරයි. බොර දියේ, ගොනොර මඩි පැලවී වැඩෙන නෙළුම් ගසේ මල පිපෙනේ එම අවිච්ඡිද දියෙහි ඉහලට මතු වීමෙනි. ආචාර්ය පරණවිතානගන් සංසාර චක්‍රය හැටියට ඇරැක් දෙන සැකකට පහතේ මැද ඇති ප්‍රබුද වූ පියුම

ඇතුළත්ය. සාහිත්‍යයේදී අපේ කවියන් සංස්කෘත කවී සමය ඔස්සේ යමක් මුල් වශයෙන් අපේ මෙන්ම රජුන්ගේ කාන්තාවන්ගේ මුහුණ කලලෙන් නෙත් මහනෙළුමේ උපමා කිරීමට පෙළඹී ඇත.

"වන නෙත කළුපුල සරසී කිවී වදන බොරැයයි කියති මෙඋවම නොදක එකතන දිය කෙලිනවුන් දක පොකුණේ පුල් මලින කිවී බව සැබව හුබුමට පොහොණ එතන"

"මපුර සන්දේශය"

"තුඟ හර තරඟ අත් පුත් බමර බැම හිතින් ඉදුරට හුවනා යා හසකර තඹර වතින් සියකර හිමිනු දක රහනෙව් විලුණු මතින් මමිතුර එසඳු වඩිනේ මතව් ගුවන තිත්"

"පයරවි අස්ත"

හිල් උපුල් මල් කණ පැලඳ ඇල් ගෙවිලියන් සිටි ගුරුළු කෙන සැලලිතිනි සෑදස් කර මෙසේ දැයි.

"සලා දලා පියවුරු තඹර රොත් රන පුලා හිලා උපුල්වත් ලා ගෙන කණත කලා පිලා නොව ඇල් ගෙවි කෙලින ඉත බලා පලා යව අස්වත් ගුරුළු කෙන"

විද්‍යාමලෙන් විදුලාගේගිනි ආචාර්ය ජා.ලී. සාර්ලිස් අමරසිරි

ආධ්‍යාත්මික පිරිසිදු බව පිළිබිඹු කරයි. බොද්ධ චක්‍ර අතර නෙළුම් මල් මෝස්තර වලට සුවිශේෂ තැනක් හිමිවේ. විහාර වල සිටීමේ බොහෝවිට නෙළුම් මල් මෝස්තර වලින් සැරසේ. හුවරු යුගයේ බිතු සිතුවම් වල හිස් තැන් පුරවන්නටද නෙළුම් මල් මෝස්තර යොදාගෙන ඇත. සැපයුණේය මුදුන් පිදීමේදී නෙළුම් මහනෙල් වලට වැඩි රුචියක් දක්වති. හල් කාර්යම අතරද පියුම් අමතක වී නැත. ලිස්තර කැටයම් කිරීමේදී නෙළුම් පෙති රටාව බොහෝවිට උපයෝගී කරගෙන තිබේ. ඇතැම් පා සටනන් සැරසී ඇත්තේ නෙළුම් මෝස්තරයෙනි. සමනල සිරිපා සටනන ශ්‍රී පාද පද්මය නමින් හැඳින්වේ. ඇතැම් මුදු පිලිම පද්මයන මත නෙලා ඇත. වෙනත්ව පද්මාකාර හැඩයන් ගන්නා අවස්ථා ඇත.

සරසවි පද්මාසනයක් මත සිටිනා බැවින් පද්මාසන දේවිය, කුසුමාසන දේවිය වැනි නම් වලින් හැඳින්වේ. සූර්ය දිව්‍යාර්ථකයන් අගේ නෙළුමක් වෙයි. විජේගුණේ අතකද නෙළුමක් ඇත. මහබුදු පියුම් ගැබ් කමිනුත් විජේගු කමල්කල් නමිනුත් ශ්‍රියා කාන්තාව පියුම් කල් පියුම් වැනි නම් වලින් හැඳින්වේ.

කමලං ගිතලං විජ්ජං- වර්ණා කාන්ත කප පිත්ත භාන් විජ්ජොටං විස විජ්ජං- තාජණා දාහණ නාසනම්

"සාරාථිට සංගුත"

ආපුර්වේද වෛද්‍ය කථිම වලදී නෙළුම් මානෙල් ආදියේ ගුණ වර්ණනා වී ඇත. පද්ම සිසිල්ය. මහිරිය. සෙම් පිත් සමනය කරයි. පච්ඡ දැවුල්ල නසයි. විය විසර්ජ්‍ය සුව කරයි. ලේ දොස් හිටයි. නෙළුම් දුඩු, නෙළුම් මෙල් රේණු, නෙළුම් අල, නෙළුම් කොල මසු පිණිස ගැනේ. නෙළුම් අල ගුණදායක වැරැද්දකි. නෙළුම් අලද ආහාර්යකි. ඕලු හාලේ බත් දියවැසියා රෝගීන්ට ගිතකරය. මානෙල් ඇතුළු බොහෝ ප්ලේ පැලෑටි වල මෙම සිසිල් ගුණය පවතී.

ලිහිරි රැසින් බබලන උසුදු කැලේදී තඹුරු වන විකසිත වන බවත් ඉරු බැස යද්දී තඹුරු මුතුලිපව උපුල් විකසිත වන බවත් කවි සමයට

අපේ මව් බසට අප ආදරය කරන්නේ උපතින්ම ලැබුණා දායාදයක් නිසා පමණක් නොවේ. බස සමඟ පීචනයේ පියවර ගැම එකක්ම ඉදිරියට තබමින් බසෙහි ඇතුළත් රසය, හරය, ප්‍රායෝගික ශක්තිය පමණක් නොව බසටම අයත් වඩිවැරැන්න කියමින්, උපමා, උපහරණ හා පිරුළු ද අපේ දිවිය සරු කිරීමට සමත් වන නිසා ය.

මේ විෂය ගැන වෙනම ලිපියක් ලිවිය හැකි වුවද මේ ලිපියේ යට කී ආකාරයේ කිමක් නොහොත් උපහරණයක් කොතරම් හැර බර වූයක් ද යන්න විගුණ කිරීමට පමණි.

සැල්ල ගොඩ ගසාගෙන විසදුම් කරන්නට විදියක් නැති වී උනැවෙන උදවියට අපි දෙන්නට පුරුදු වූ අවවාදයක් ඇත. "කපුටන්ට ආප්ප අරන් දියම"

කපුටෝ අප වාගේ මුදල් ගෙවා කෑම නොකන්නේ ය. ඔවුන්ට උචිත නෑම කොතේ හර කහල ගොඩකින් පහසුවෙන් ලබා ගත හැකි ය. ඉඳ හිට කඩයකින් ආප්පයක් නොවා ගන්නට ලැබුණොත් කපුටා එය මගහරන්නේද නැත. ඒ වුවට සැල්ල දිලා ආප්ප අරගෙන කපුටන්ට

මේ බලියට මේ කට මදැයි කියා මේ සුළු පිරිස කෙරෙහි පමණක් අපගේ අවධානය යොමු කරමු.

හිලධාරීන් අතර එක් කාන්තාවක හෝ ඇති බව ආරාධි ය. ඒ අතරම ශ්‍රී ලංකා රජයේ ඉඳ හිට කඩයකින් ආප්පයක් නොවා ගන්නට ලැබුණොත් කපුටා එය මගහරන්නේද නැත. ඒ වුවට සැල්ල දිලා ආප්ප අරගෙන කපුටන්ට

අපට පුරවැසි බව ගැන පශ්චාත්තේ නැත. එනෙත් මෙරට පුරවැසියන්ට ගෙවිල් කුලියට ගැනීම අවශ්‍ය නොවන එක සැලකිය යුතු සාධකයකි. අනෙක්

කපුටන්ට ආප්ප අරන් දීම

පුජා කරන්නේ එක්කෝ මෝඩයෝ ය. නැත්නම් ඇත්තටම සැල්ල වලට කරන්නට දෙයක් නැති මහා ධනකුචේරියෝ ය.

ධනකුචේරියකුට හැදින්වෙන්නට ඉඩ ඇති මේ විරල ව්‍යාධිය ආයතනයකට හෝ රජයකට හැදුණොත් කොහොම හිටී ද?

කාක් කාක් කාක් කියාගෙන හොට උල් කරගෙන විටකරන්නා කාක සේනාව මනස්සාන්ත දර්ශනයක් වනු නිසා ය.

එහෙම දර්ශනයක් ශ්‍රී ලංකා භූමියේ දී පවා දක්නට නොලැබෙනු ඇත. ඒ නිසා අපි මේ පුලබ් දසුන නර්මානු රිසි සකලවිධ ශ්‍රී ලාංකික ජනතාවට ලොව ඇති ඉතා සැප පහසු නගරයක් වන මෙල්බර්න් හුවරට එන්නැයි ආරාධනා කරන්නෙමු.

මෙල්බර්න්හි සාන්ත කිල්ධා උප නගරයට සම්ප්‍රාප්ත වී අප විසින් කරනු ලබන කාක දාන ප්‍රණය ක්‍රියාව නර්මානු මැනවි.

ස්ථානය මැන විවිචන කරන ලද ශ්‍රී ලංකා කොන්සල් ජනරාල් කාර්යාලයයි. පෙබරවාරි 4 හිදැක් දින උළෙලේදී අපට එහි අධිපති නව හිලධාරියා දැකගන්නට හැකි විය.

අනෙක් සමහරකු නමින්ම දැනින් මට එක් එක් පුද්ගලයා ගැන කීමට මුළුමනාවක් නැත. මගේ විගුණය පුද්ගල රූපකය හෝ සවිබල සිලිබද වූවක් නොවේ. ඔවුන් හොබවන තනතුරු හා ඒ වෙනුවෙන් වැයවන බර පැන පිලිබඳව ය.

දැනට වාර්තාවන අන්දමට සමස්ත කාර්ය මණ්ඩලය මගේ නමේ වාගේ පිරිසකින් සමන්විත ය.

- 1 කොන්සල් ජනරාල්
- 2 නියෝජ්‍ය කොන්සල් ජනරාල්
- 3 පුද්ගලික සහකාර
- 4 කොන්සල් නිලධාරී
- 5 රියදුරු
- 6 පළමුවැනි දේකම
- 7 ජ්‍යෙෂ්ඨ මහජන සම්බන්ධතා නිලධාරී
- 8 පිලිගැනීමේ නිලධාරී

තවත් සුළු සුළු තනතුරු තිබෙන්නට ඉඩ ඇත. ඒ ගැන අපි කතා නොකර සිටීමු.

හැම දෙනාම ගෙවිල් අවශ්‍ය ය. අප ඉස්සර හුවර රස්සාවට ගියාම වාගේ කාමරයක් අල්ලාගෙන නවතින්නට බැර ය. පවුලට සෑහෙන ගෙයක් කුලියට ගත යුතු ය. ගෙයකට බොල්ලු තුන් හාර දහක් බැනින්. ඊළඟට කාර්යාලය පවත්වාගෙන යන විසඳුම? විලිය දුරකතන. දුරකතන නම් අනෙක් නිවාස වලටත් සපයා දිය යුතුයි. නොමිලේ දෙන දුරකතන මේ රටේ නැත.

කවුදේ කෙනෙක් සම්පූර්ණ විසදුම් බොල්ලු හැටපුකක්වත් ගාව යයි කියෝ ය.

ශ්‍රී ලංකාව වනාහී කිරියෙන් පැණියෙන් ඉතිරෙන සමෘද්ධිමත් මහා දේශයකි. අග්‍රගණ්‍ය රාජ්‍යයකි. අප මෙහෙම දුප්පත් රටවලට ඇවිල්ලා දුක් විඳින්නේ මෙය පැත්ත තේරුම් නොගෙන ය. මේ කියන හිලදුරු පිරිස එන්නේ අප වාගේ නොදන්නා කමට නොවේ. ඊක කලකට විදේශ වාසය සඳහා ය. ඔවුන්ට යහපතක්ම වේවා.

ඒ සමඟම අර ප්‍රශ්නය යැවී මතු කළ යුතු ය.

මේ මහා බල සේනාව මෙල්බර්න් හුවරට කඩා වැදුණේ මේ මහාදේවිය අල්ලා ගැනීමේ පෙරහුරුවක් වශයෙන් ද? නැතහොත් අනාගත ආක්‍රමණයක් සඳහා මං පාදනු පිණිස ද?

මේ ප්‍රශ්නයට සැලකිය යුතු පිලිතුරක් දිය නොහැකි නම් අප කලින් කී කපුටු කතාව තහවුරු වෙනවා ය. රජයට සැල්ල වැසිකමට දෙන බල කපුටු දානයක් අප ඉදිරියේ පවත්වනු ලබන බව ය.

ඕස්ට්‍රේලියාව බදු ප්‍රජාතාන්ත්‍රික දේශයක් මේ වාගේ මනස්සාන්තයක් සිද්ධවූනා නම් පුරාව මුහුණවලට උන්නර දිලා නිවනක් නොලැබෙනු නිසා ය. ශ්‍රී ලංකාව ඒ වාගේ කරදර කරන අය සිටින රටක් නොවේ. බැස යන දියෙන් දෝන්න ගන්නට කට ඇරගෙන සිටින මිනිස්සු මොන එහෙකට කලබල කරද්ද?